

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/183/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711211943
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6711211943.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v právnej veci navrhovateľky F. K. N., rod. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXX, XXX XX E., štátne občianstvo SR, proti odporcovi F. V. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Ľ. I. XXXX/XX, XXX XX L., štátne občianstvo SR, zastúpenému JUDr. Radkom Petruňom, advokátom, Advokátska kancelária ABELOVSKÝ-PETRUŇO, so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 5.500,- Eur, na odvolanie navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/151/2011-100 zo dňa 23. 02. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o návrhu navrhovateľky na zaplatenie sumy 5500,- Eur uplatňovanej ako bolestné, prežitú psychickú trauma a zníženie spoločenského statusu tak, že zaviazal odporcu na zaplatenie z titulu náhrady škody na zdraví (bolestného) sumu 461,40 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšujúcej časti 5.038,60 Eur návrh zamietol, odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľke nepriznal a odporcu zaviazal zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok za návrh v sume 27,50 Eur na účet súdu, v Štátnej pokladnici Bratislava, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že navrhovateľka preukázala základ nároku voči odporcovi na náhradu škody na zdraví podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale na preukázanie výšky škody na zdraví uplatňovanej v sume 4000,- Eur ako bolestné a 1500,- Eur za sťaženie spoločenského uplatnenia nepredložila žiadne dôkazy, preto súd pri ustálení výšky náhrady škody na zdraví navrhovateľky vychádzal z odborného vyjadrenia č. 12/2011 znalca S. K. U. z 20. 07. 2011 zadováženého v rámci vyšetrovacieho konania, keď tento v bodovom ohodnotení ohodnotil poškodenie zdravia navrhovateľky vo forme bolestného sumou 30 bodov v prepočte na eurá 461,40 Eur ako bolestné za podvrtnutie v základnom článku IV. prsta ľavej ruky a za pomliaždenie s krvnými podliatinami pravého predlaktia navrhovateľky. Čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia, znalec v tomto odbornom vyjadrení uviedol, že poškodenie zdravia navrhovateľky nebolo spojené so sťažením jej spoločenského uplatnenia, preto ho ani neohodnotil. Na základe čoho potom súd podľa § 444 Občianskeho zákonníka aj v zmysle zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia č. 437/2004 Z. z. v platnom znení prisúdil navrhovateľke voči odporcovi nárok na náhradu škody na zdraví z titulu bolestného v sume 461,40 Eur a vo zvyšujúcej časti návrh ohľadom bolestného čo do sumy 3.538,60 Eur a sťaženia spoločenského uplatnenia čo do sumy 1.500,00 Eur ako nedôvodný a navrhovateľkou nepreukázaný zamietol.

Prvostupňový súd mal základ nároku na náhradu škody navrhovateľky voči odporcovi preukázaný na základe vykonaného dokazovania, keď z výsluchu obidvoch účastníkov konania vyplýva, že dňa 29. 01. 2011 došlo medzi nimi k manželskej hádke v skorých ranných hodinách, ktorej predchádzala manželská hádka dňa 28. 01. 2011. Podľa Záznamu Obvodného oddelenia PZ vo Zvolene, č.p.: „OBV-ZV-159/2011“ zo dňa 28. 01. 2011 navrhovateľka už dňa 28. 01. 2011 v čase o 20.00 hod. sa dostavila na útvar PZ, kde podala oznámenie podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb., o priestupkoch s tým, že toto konanie bolo zastavené (rozhodnutie Vojenského útvaru 1201 Kuchyňa č.: dk-91-3/2011-PSk zo dňa 23. 02. 2011). Ohľadom manželskej hádky medzi účastníkmi konania nasledujúceho dňa, t. j. dňa 29. 01. 2011, navrhovateľka v súdnom konaní tvrdila, že pri zápase o jej kabelku jej odporca chytil najskôr pravú ruku, následne ju chytil za prsty ľavej ruky, kedy jej spôsobil zranenia v príčinnej súvislosti, s ktorými vyhľadala lekárske ošetrenie dňa 29. 01. 2011, tiež v príčinnej súvislosti s ktorými jej vznikla ujma na zdraví, ktorú žiadala v predmetnom súdnom konaní odškodniť, keď tiež nepoprela, že kabelkou 2 alebo 3-krát udrela odporcu zrejme prackou kabelky do čela, kde mu spôsobil tržnú ranu, ktorá mu začala krváčať, pričom toho istého dňa 29. 01. 2011 o 17.15 hod. podala trestné oznámenie (viď. zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 29. 01. 2011). Odporca v súdnom konaní popieral svoju zodpovednosť za túto tvrdenú škodu na zdraví navrhovateľky, tvrdil, že žiadne zranenie navrhovateľke dňa 29. 01. 2011 nespôsobil, práve naopak, že tohto dňa zranenie spôsobil navrhovateľka jemu úderom kabelky do oblasti jeho čela (viď. lekárska správa zo dňa 29. 01. 2011 S.. Y. I., Nemocnica Zvolen, zo dňa 29. 01. 2011 o 07.05 hod.).

Aj navrhovateľka sa dňa 29. 01. 2011 podrobila lekárskeho vyšetreniu u S.. Y. Vireca, Nemocnica Zvolen, so záverom „zlomenina hlavičky 1. článku IV. prsta na ľavej ruke“, keď následne bolo preukázané kontrolným lekárskeho vyšetrením dňa 07. 02. 2011 u S.. T. V., chirurgická ambulancia Zvolen, že sa nejednalo o zlomeninu hlavičky 1. článku IV. prsta na ľavej ruke, ale ako vyplynulo ďalej z vykonaného dokazovania, predovšetkým z odborného vyjadrenia č. 12/2011 zo dňa 20. 07. 2011 S.. K. U., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, ktorý toto podal v rámci vyšetrovacieho konania, ktoré bolo vedené pred Vojenským útvarom 2220 Banská Bystrica, pod spisovou značkou ČVS: ÚVPBB-61/OOaDTČ-2011 v súvislosti s predmetnou udalosťou, k zistenému poraneniu navrhovateľky, ku ktorému došlo dňa 29. 01. 2011, jeho príčina mohla byť mnohoraká, stlačením jej ruky mohol byť dosiahnutý taký účinok neprimeraného pohybu, že došlo k predimenzovaniu v rozsahu fyziologického pohybu IV. prsta jej ľavej ruky, keď vzhľadom k tomu, že táto držala v dlani ľavej ruky plátennú, možno koženú kabelku, nemohol byť dosiahnutý taký účinok účinkujúcej sily, aby došlo až k zlomeniu článku prsta, keďže v tom bránila práve v dlani držiaca súčasť kabelky. Znalec konštatoval aj zistenie drobných početných krvných podliatin na pravom predlaktí navrhovateľky, čo mohlo byť spôsobené aj intenzívnym tlakom ľavej ruky útočníka. Prvostupňový súd vychádzajúc z uvedeného uzavrel, že k poškodeniu zdravia navrhovateľky dňa 29. 01. 2011 došlo takým spôsobom, ako uviedla a vypovedala navrhovateľka, jej výpoveď v tomto smere pôsobila hodnovernejšie ako výpoveď odporcu, že sa navrhovateľky ani „nedotkol“. Jeho výpovedi odporuje zistenie, že navrhovateľka mala i na pravej ruke zistené krvné podliatiny, konkrétne na pravom predlaktí, čo mohlo byť spôsobené aj intenzívnym tlakom ľavej ruky útočníka, teda odporcu. Mechanizmus vzniku tohto poškodenia zdravia navrhovateľky zodpovedá zápasu o kabelku, pri ktorom došlo zo strany odporcu i k poškodeniu kĺbneho puzdra IV. prsta ľavej ruky navrhovateľky. Prvostupňový súd poukázal aj na prvé vyšetrenie navrhovateľky na chirurgickej ambulancii dňa 29. 01. 2011, keď podľa vyšetrujúceho chirurga navrhovateľka nejavila žiadne úchytky v správaní a chovaní, psychiatrickému vyšetreniu tohto dňa sa podriadila na doporučenie polície, keď ani lekárska správa z psychiatrického vyšetrenia navrhovateľky z tohto dňa nezistila žiadne abnormality v jej správaní. Prvostupňový súd konštatoval, že aj keď sa u navrhovateľky nepreukázalo poškodenie zdravia v podobe zlomeniny hlavičky 1. článku IV. prsta na ľavej ruke podľa lekárskej správy zo dňa 29. 01. 2011, ale ako vyplynulo z ďalšej lekárskej správy zo dňa 07. 02. 2011 a napokon aj z odborného vyjadrenia znalca S.. K. U. č. 12/2011 z júla 2011, navrhovateľka dňa 29. 01. 2011 utrpela poškodenie zdravia v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním odporcu, konkrétne podvrtnutie v základnom článku IV. prsta ľavej ruky a pomliaždenie s krvnými podliatinami pravého predlaktia, teda mal za to, že navrhovateľka v súdnom konaní preukázala vznik škody na zdraví, porušenie právnej povinnosti odporcu a príčinnú súvislosť medzi vznikom tejto škody na jej zdraví a porušením právnej povinnosti odporcu, keď znalec S.. K. U. v odbornom vyjadrení č. 12/2011 nevyklúčil verziu poškodenia zdravia navrhovateľky takým spôsobom, akým ho popísala navrhovateľka.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O.s.p.“), keď mal za to, že navrhovateľka uviedla všetky

skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý jej patril (pri podaní žaloby), prihladol tiež na charakter sporu a na to, že výška plnenia (výška škody) závisela od odborného vyjadrenia, pričom v základe nároku na náhradu škody navrhovateľka bola úspešná, prihladol na celkové pomery navrhovateľky, ktorá bola nezamestnaná, v súdnom spore s odporcom o manželské výživné, ktoré konanie nebolo právoplatne skončené, má v osobnej starostlivosti na základe súdneho rozhodnutia dve maloleté deti pochádzajúce z manželstva. Všetky tieto skutočnosti okresný súd zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania a odporcovi ako úspešnejšiemu účastníkovi konania, ale čo len do výšky nároku, nie čo do základu nároku, náhradu trov konania voči navrhovateľke podľa § 150 ods. 1 O.s.p., nepriznal. Navrhovateľka bola v súdnom konaní oslobodená od platenia súdnych poplatkov zo zákona (§ 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v platnom znení), preto podľa výsledku sporu má povinnosť zaplatiť z prisúdenej čiastky súdny poplatok odporca, keď tento v súdnej veci predstavuje sumu 27,50 Eur, t.j. 6 % z prisúdenej čiastky 461,- Eur (položka I/1a Sadzobníka súdnych poplatkov).

Proti rozsudku podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav vo veci. Vychádzal zo súdno-znaleckého posudku vypracovaného S.. U., v ktorom znalec nevyhlásil verziu poškodenia zdravia navrhovateľky tak, ako ho opísala. Zo súdno-znaleckého posudku však nie je možné určiť ako sa navrhovateľka cítila, žila, vykonávala každodenné činnosti za 10 dní, keď mala ruku v sadre a tiež nie je možné určiť následný stav poškodeného prsta. Podľa navrhovateľky, je preukázateľné, že dňa 21. 01. 2011 odporca jej spôsobil zranenie štvrtého prsta na ľavej ruke, zažila okrem fyzickej bolesti, aj psychickú traumu, stres z celkovej situácie a následne správanie odporcu voči navrhovateľke. Má značné obmedzenia v bežnom živote, ruka je v prípade navrhovateľky dominantná. Žije vo Zvolene z dvomi malými deťmi - dcérou H., nar. XX. XX. XXXX a synom N., nar. XX. XX. XXXX, keď dcéra H. mala 4,5 roka a syn N. necelé 3 roky a všetka starostlivosť o maloleté deti je na navrhovateľke. Bolo tomu tak aj v čase 10-tich dní, keď mala navrhovateľka ruku v sadre. Bolesti a problémy neskončili ani tým, keď lekár dal sadru z ruky navrhovateľky dole, trvalo mesiace, kým navrhovateľka mohla lepšie používať ruku, či v bežnom živote alebo v práci. Po skončení PN sa navrhovateľka vrátila do práce, nebolo možné zostať doma liečiť zranený prst, pretože odporca od roku 2009 nedával navrhovateľke žiadne peniaze. Poukázala tiež na pohľad zamestnávateľa na zamestnanca, ktorý si dovoľí byť na PN a nechodiť do práce, súvisiace rehabilitácie, čo si nemohla navrhovateľka po finančnej a časovej stránke dovoliť. Navrhovateľka v tom čase vykonávala prácu v administratíve, teda dennodennú prácu s počítačom, zažívala bolesť pri každom úkone vo svojej práci a fyzická bolesť prsta pretrvávala dodnes. Prst je citlivý na dotyk a pri úchope čohokoľvek, aj pri akejkolvek činnosti. Akákoľvek činnosť je sťaženejšia pre navrhovateľku. Reálne existuje a pretrváva sťaženie spoločenského uplatnenia. Navrhla, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zmenil rozsudok okresného súdu a vydal nasledovný rozsudok: Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke z titulu náhrady škody na zdraví (bolestného) sumu 4.000,-- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 1.500,-- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odporca je povinný zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok zo žaloby v sume 330,-- € na účet tunajšieho súdu, Štátnej pokladnici Bratislava, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Poukazoval, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Nesúhlasil s právnym názorom súdu, že k poškodeniu zdravia navrhovateľky došlo 29. 01. 2011 takým spôsobom akým vypovedala navrhovateľka, pretože jej výpoveď pôsobila hodnovernejšie ako výpoveď odporcu. Poukázal na § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, keď predpoklady na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody sú preukázanie porušenia právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi konaním alebo opomenutím a následkom, čo musí byť bez pochybnosti preukázané, čo podľa jeho názoru nebolo. K udalosti zo dňa 29. 01. 2011 uviedol, že jedinou osobou, ktorá sa v uvedený deň dopustila protiprávneho konania je samotná navrhovateľka, čo ani nepoprela, pretože v ten deň sa v skorých ranných hodinách odohral medzi ním a navrhovateľkou incident, jeho priebeh bol však iný ako opisovala navrhovateľka. Navrhovateľka vyvolala hádku, počas ktorej ho opakovane niekoľkokrát v zúrivosti fyzicky napadla za použitia kabelky do oblasti tváre a hlavy a spôsobila mu tržnú ranu na hlave, ktorá začala krváčať, na čo odporca zavolať políciu a oznámil, že ho navrhovateľka fyzicky napadla a policajti odporučili lekárske ošetrenie, čo odporca urobil. Poukázal, že počas priebehu incidentu sa voči fyzickým útokom zo strany navrhovateľky len pasívne bránil bez toho, aby sa voči navrhovateľke dopustil konania, ktoré by malo

za následok zranenie. Pokiaľ navrhovateľka tvrdí opak, vedome klame. Podľa odporcu navrhovateľka klame a fabuluje, čo dokazujú jej protirečivé výpovede ohľadne priebehu tohto údajného útoku, a to zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 29. 01. 2011, psychiatrické vyšetrenie v ten istý deň a vyjadrenie navrhovateľky o priebehu údajného útoku na pojednávaní konanom dňa 23. 02. 2012, z ktorých citoval, preto nie je možné výpoveď navrhovateľky hodnotiť ako objektívnu a hodnovernú a nie je možné stotožniť sa so záverom prvostupňového súdu. Podľa neho, ak nevie niekto popísať priebeh skutku presne, najmä rovnako a neustále sa v podstatných veciach mylí, nemožno výpoveď takej osoby považovať za dôveryhodnú a presvedčivú. Poukázal na odborné vyjadrenie č. 12/2011 zo dňa 20. 07. 2011 vypracované S.. K. U., ktorý potvrdzuje, že zranenia aké utrpela navrhovateľka ako poškodená mohli vzniknúť mnohorakým spôsobom a citoval z tohto posudku. Aj podľa lekárskej správy zo dňa 29. 01. 2011 S.. Y. I. mal pochybnosti o inzultácii navrhovateľky osobou odporcu. Namietala, že odborné vyjadrenie S.. U. nepotvrdzuje tvrdenie prvostupňového súdu, že aj znalec vo svojom vyjadrení nevyvylučil verziu poškodenia zdravia navrhovateľky ako ho popisala. Z uvedeného má za to, že dôkazná situácia v danej veci je v pozícii tvrdenia voči tvrdeniu a z toho nemôže súd prijať jednoznačný záver, že poškodenie zdravia navrhovateľky spôsobil odporca. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline. Pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd ako dôkazný prostriedok použil aj zdravotnú dokumentáciu navrhovateľky, k tomu odporca uviedol, že nemá problém uveriť, že navrhovateľka poranenia skutočne utrpela, ale on jej ich však nespôsobil a nevie posúdiť, či si navrhovateľka tieto poranenia spôsobila sama, napr. pádom, či narazením, je však isté, že existuje množstvo spôsobov ako mohla uvedené zranenie utrpieť. Je vysoko pravdepodobné, že k tomu došlo tak, ako na neho navrhovateľka držiaca v ruke kabelku útočila. Poukázal na súčasnú situáciu sociálnych vzťahov medzi odporcom a navrhovateľkou, keď sú vzťahy extrémne rozvrátené a vzťah navrhovateľky voči odporcovi je nevraživý a navrhovateľka je ochotná urobiť čokoľvek, aby mu skomplikovala život. Pokiaľ prvostupňový súd poukázal, že navrhovateľka už v minulosti podávala viaceré oznámenia a obviňovala odporcu z protiprávneho konania, odporca poukázal na konanie vedené pod číslom ORPZ-Zv-OPP3-P-567/2011, ktoré skončilo v jeho prospech, odcitoval z rozhodnutia Veliteľstva vzdušných síl zo dňa 08. 07. 2011 č.p. VVZ S-83-10-2011-PPV. Poukázal aj na výpovede ich susedov citované v uznesení ORPZ zo dňa 30. 05. 2011, ČVS: ORP-134/OVK-Zv-2011-MB. Podľa odporcu o účelovosti obvinenia zo strany navrhovateľky svedčí aj to, že po incidente na neho nezavolała policajnú hliadku a policajnej hliadke, ktorú privolał odporca, neuviedla, že by ju mal napadnúť, nesprávala sa ako obeť trestného činu. Poukázal aj na rozhodnutie o zastavení priestupku o číslo DK-91-3/2011-PSK zo dňa 23. 02. 2011. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok: Vo výroku, ktorým mu okresný súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 461,40 € zmenil tak, že návrh na náhradu škody zo dňa 12. 08. 2011 v tejto časti zamietne, vo výroku, ktorým mu okresný súd nepriznal náhradu trov konania, zmenil tak, že uloží navrhovateľke povinnosť nahradiť mu trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania tak, ako sú vyčíslené v prílohe odvolania, vo výroku, ktorým mu okresný súd uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike z titulu trov konania, súdny poplatok z návrhu v sume vo výške 27,50 € zmenil tak, že rozhodne, že odporca nie je povinný zaplatiť Slovenskej republike z titulu trov konania súdny poplatok z návrhu v sume vo výške 27,50 €. V prílohe predložil vyčíslenie trov konania vo výške 322,52 €, špecifikujúc ich a osvedčenie o registrácii pre DPH právneho zástupcu, doklady o vyhotovení fotokópií z súdneho spisu a o úhrade 4,50 € a 0,90 €.

K odvolaniu odporcu zaslala vyjadrenie navrhovateľka. Mala za to, že súdno- znalecký posudok, na základe ktorého prvostupňový súd rozhodol a odporca ho spochybnil, bol nestranný, kvalifikovaný, odborný, vyhotovený súdnym znalcom, ktorého určili iné nezávislé osoby - vojenská policajti. Navrhovateľka nemá dôvod klamať, zranenie si nespôsobilala, ale jej ho spôsobil odporca pri zápase o kabelku. K vyjadreniu S.. I. uviedla, že ani na polícii nedokázal uviesť, voči čomu bol údaj sporný, pričom pripomenula, že skôr ako vošla do ordinácie išli pred ňou policajti, ktorí požiadali, aby lekár navrhovateľku poslal k psychiatrovi na žiadosť manžela. A keďže vojak prikázal, policajti vyhovel jeho požiadavke, lebo vo Zvolene platí, že keď manžel zbije manželku, tak ju treba odvieť na psychiatriu. Považovala za bezpredmetné poukazovať na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline. Čo sa týka dôkazov odporcu, že voči nemu je každé priestupkové konanie zastavené, navrhovateľka namietala, že o súkromných problémoch odporcu - profesionálneho vojaka - pilota, veliteľa - rozhoduje nadriadený - tak to ani inak dopadnúť nemôže, pretože odporca je doslova „chránené zvieratko v armáde“. Tiež odmietla viackrát na polícii vypovedať, a to len z dôvodu strachu o zdravie a život svojich detí a svoje zdravie a život. Prax v domácnosti za vyše dva roky len potvrdila, že obavy navrhovateľky boli a sú dôvodné, odporca nie raz sa vyhrážal, že ich pozabíja a bude pokoj (...). Podľa navrhovateľky odporca nemá problém sa

sám poškodzovať, vyrábať si dôkazy na súd, políciu a úrady a navodzovať dojem, že mu navrhovateľka ubližuje, napr. aj volaním nebi ma. Navrhovateľka neudrela manžela a už pud sebazáchovy napovie, že 44 kg žena nemá siahnúť na raz toľkého chlapa a profesionálneho cvičeného vojaka. Opakovane uviedla petit ako v odvolaní.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal k odvolaniu navrhovateľky vyjadrenie, namietal nedôvodnosť odvolania navrhovateľky a rozsudok prvostupňového súdu v časti, ktorý on napadol odvolaním. Opakovane uvádzal skutočnosti, na ktoré poukazoval vo svojom odvolaní, podľa neho sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania a nároky navrhovateľky na náhradu škody na zdraví a sťaženia spoločenského uplatnenia považuje za nedôvodné. Výška požadovaných nárokov navrhovateľkou sa neurčuje „odhadom“, resp. „ľubovôľou“ poškodeného, ale určenie výšky týchto nárokov je stanovené zákonom č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, z ktorého zákona citujúc § 3 ods. 2, § 4 ods. 2 a § 5 ods. 1, vyplýva, že výška bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe počtu bodov, ktorými sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku. Z vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom vyplýva, že navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala opodstatnenosť a dôvodnosť ňou požadovanej výšky bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, nepredložila dôkazy, preto súd správne návrh v tejto časti zamietol. Opakovane uviedol petit ako vo svojom odvolaní. V prílohe predložil vyčíslenie trov konania celkom vo výške 402,11 €, ktoré špecifikoval.

V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, pretože dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci nepochybil ani ohľadom skutkových zistení, ani právneho posúdenia, správne rozhodol, s čím sa odvolací súd plne stotožnil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V súdnej veci odvolací súd po preskúmaní spisu Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/151/2011 nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali v tejto veci správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, súd prvého stupňa venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie vo veci. Na zistený skutkový stav správne aplikoval právne predpisy a v tomto smere sú aj správne výroky napadnutého prvostupňového rozsudku. Uvedené rozhodnutie prvostupňový súd aj adekvátne odôvodnil, s týmito dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, ktoré preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorázove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukazuje, že okresný súd vychádzal z citovaných zákonných ustanovení a mal za to, že navrhovateľka preukázala základ nároku na náhradu škody na zdraví voči odporcovi na základe skutku manželskej hádky zo dňa 29. 01. 2011, teda preukázala predpoklady právnej zodpovednosti náhrady škody na zdraví v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, správne aplikoval okrem § 444 Občianskeho zákonníka aj zákon o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia č. 437/2004 Z. z. v platnom znení pri rozhodovaní o škode na zdraví o výške bolestného opierajúc sa o odborné vyjadrenie č. 12/2011 znalca S. K. U. z 20. 07. 2011 zadovážené v rámci vyšetrovacieho konania vedeného Vojenským útvarom 2220 Banská Bystrica pod sp. zn. ČVS: ÚVPBB-61/OOaDTČ-2011 v súvislosti s udalosťou zo dňa 29. 01. 2011 (ďalej len „vyšetrovacie konanie“), ktorý znalec v bodovom ohodnotení ohodnotil poškodenie zdravia navrhovateľky vo forme bolestného sumou 30 bodov, čo je v prepočte 461,40 Eur ako bolestné za podvrtnutie v základnom článku IV. prsta ľavej a ruky a za pomliaždenie s krvnými podliatinami pravého predlaktia u navrhovateľky.

Krajský súd konštatuje, že odporca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, majúce vplyv na určenie právnej zodpovednosti za náhradu škodu na zdraví voči navrhovateľke. Všetky skutočnosti a námietky, ktoré v odvolaní zdôraznil (nenaplnené predpoklady právnej zodpovednosti, najmä protiprávny úkon, klamlivá, účelová a protirečivá výpoveď navrhovateľky) boli súdu známe už v štádiu prvostupňového konania a podstatné je, že okresný súd tieto skutočnosti ako relevantné pri uplatňovanom nároku na náhradu škody navrhovateľky voči odporcovi a určení výšky tejto škody v podobe bolestného aj zohľadnil.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu a k odvolacím dôvodom účastníkov konania odvolací súd dodáva, že základ nároku navrhovateľky voči odporcovi na náhradu škody na zdraví podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je daný aj s odkazom na § 415 Občianskeho zákonníka a z neho vyplývajúcu všeobecnú prevenčnú povinnosť každého počínať si tak, aby svojim konaním nespôsobil škodu na zdraví, na majetku a na iných hodnotách, a to bez ohľadu na to, či medzi poškodeným a škodcom existuje právny vzťah alebo nie, pričom ide nielen o povinnosť dodržiavať to, čo je stanovené zákonom alebo zmluvou, ale aj o povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám (tzv. priorita prevencie). Z citovaného ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka treba zo zreteľom na naliehavý spoločenský záujem predchádzať škodám vyvodiť povinnosť počínať si podľa konkrétnych okolností natoľko obozretne, aby sa nespôsobil škoda. Porušenie uvedenej povinnosti je súčasne porušením povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ku ktorému záveru dospela aj súdna prax (pozri R16/1980, R5/1981, R12/1986, R9/1992). Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka je zodpovednosťou za predpokladané (prezumpované) zavinenie (vo forme nedbanlivosti), ktoré sa pričítava subjektu, ktorý svojim protiprávnym úkonom spôsobil škodu inému. Ide o vyvrátenú právnu domnienku, ktorá sa považuje za existujúcu až do tej doby, keď sa nepreukáže opak, ktoré dôkazné bremeno znáša škodca. Škodca má možnosť zbaviť sa zodpovednosti za škodu (exkulpovať sa) preukázaním toho, že škoda nebola spôsobená jeho zavinením (§ 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Exkulpácia je možná len ak škoda nebola spôsobená ani pri najľahšej forme nedbanlivosti. Škodca musí preukazovať okolnosti, z ktorých možno spoľahlivo usudzovať, že škode vzniknutej porušením právnej povinnosti nebolo možné zabrániť.

Vychádzajúc z uvedeného pokiaľ odporca v odvolaní namietal, že neboli preukázané predpoklady právnej zodpovednosti v zmysle § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, odvolací súd sa s týmito námietkami nestotožňuje, pretože z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplýva, že dňa 29. 01. 2011 sa v skorých ranných hodinách medzi účastníkmi konania odohrala manželská hádka, v rámci ktorej došlo pri zápase o kabelku navrhovateľky k poškodeniu jej zdravia a pokiaľ odporca tvrdil, že sa len pasívne bránil bez toho, aby sa voči navrhovateľke dopustil konania, ktoré by malo za následok jej zranenie, uvedené tvrdenie nepreukázal, ako aj nepreukázal, že škoda nebola spôsobená jeho zavinením, resp. že sa správal a počínal si podľa konkrétnych okolností skutku zo dňa 29.01.2011 natoľko obozretne, aby nedošlo k poškodeniu zdravia navrhovateľky, a teda, že splnil

všeobecnú prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. Osobitne v danej situácii, keď sociálne vzťahy medzi odporcom a navrhovateľkou sú extrémne rozvrátené, na čo poukázal v odvolaní samotný odporca. Tvrdeniu odporcu o jeho pasívnej obrane tak ako to správne poznamenal prvostupňový súd odporuje zistenie krvných podliatin na pravej ruke navrhovateľky, konkrétne na pravom predlaktí, čo mohlo byť spôsobené aj intenzívnym tlakom ľavej ruky útočníka, odporcu a mechanizmus vzniku tohto poškodenia zdravia navrhovateľky zodpovedá zápasu o kabelku, pri ktorom došlo zo strany odporcu k poškodeniu kĺbneho puzdra IV. prsta ľavej ruky navrhovateľky, ktoré zistenie vyplýva z odborného posudku č. 12/2011 zo dňa 20.07.2011 S.. K. U., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia, ustanoveného v rámci vyšetrovacieho konania vedeného v súvislosti s udalosťou zo dňa 29. 01. 2011. Prvostupňový súd pri formulovaní svojho záveru nevychádzal len z výsluchu navrhovateľky a odporcu a odborného vyjadrenia č. 12/2011 znalca S.. K. U., ale aj ďalších listinných dôkazov, na ktoré poukazoval (zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 29. 01. 2011 ČVS: ÚVPBB-61/OOaDTČ-2011 Vojenského útvaru 2220 Banská Bystrica, lekárske správy zo dňa 29. 01. 2011, zo dňa 07. 02. 2011, vyšetrovací spis Útvaru vojenskej polície Banská Bystrica ČVS: ÚVPBB-61/OOaDTČ-2011, záznam o podaní oznámenia Obvodného oddelenia PZ vo Zvolene zo dňa 28. 01. 2011 sp. zn.: OBV-ZV-159/2011, ďalej viď odôvodnenie napadnutého rozsudku sp. zn. 14C/151/2011-100 zo dňa 23. 02. 2012, s. 3 - 4), ktoré dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.) a dospel k záveru, s ktorým záverom sa odvolací súd plne stotožňuje, že ku skutku 29. 01. 2011 došlo takým spôsobom, ako uviedla a vypovedala navrhovateľka, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu jej výpoveď aj vo vzájomnej súvislosti s ďalšími dôkazmi, najmä odborným vyjadrením č. 12/2011 zo dňa 20. 07. 2011 S.. K. U., ktorý nevylúčil poškodenia zdravia navrhovateľky tak, ako ho opísala, pôsobila hodnovernejšie ako výpoveď odporcu o jeho pasívnom správaní, resp. že „v to ráno sa manželky ani nedotkol“ (č.l. 97 súdneho spisu). Takýto záver nie je spôsobilý ovplyvniť ani nie jednoznačný údaj S.. Y. I. v lekárskej správe zo dňa 29. 01. 2011 o vyšetrení navrhovateľky, keď uviedol, že pacientka „údajne“ inzultovaná manželom, čo však neznamená, že inzultácia sa neuskutočnila, čo napokon potvrdzujú ako bolo vyššie uvedené ďalšie dôkazy. Zhrnúc uvedené neobstojí argument odporcu, že pokiaľ je dôkazná situácia v danej veci v pozícii tvrdenia voči tvrdeniu, teda tvrdenia navrhovateľky voči tvrdeniu odporcu, za takýchto okolností súd nemôže prijať záver, že poškodenie zdravia navrhovateľky spôsobil odporca, pretože práve takýto záver vyplynul z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa. Pokiaľ odporca poukazoval na účelovosť obvinenia zo strany navrhovateľky, o čom by malo svedčiť aj to, že po incidente navrhovateľka na neho nevolala policajnú hliadku, tomuto odporuje vyjadrenie samotného odporu na pojednávaní dňa 23. 02. 2012, ktorý uviedol „(...) potom som zistil, že mi niečo tečie po tvári, pozrel som sa na zem, zistil som, že je to krv, tak som zavolať 112 (...) manželka tiež niekam volala (...) 112 neprišla, ešte manželka vykrikovala (...) po čase zazvonil zvonček, prišli policajti (...)“ (č.l. 96 súdneho spisu). Prvostupňový súd správne podotkol, že pre uvedené súdne konanie nie je podstatné aké zranenia pri incidente dňa 29. 01. 2011 utrpel odporca, pretože uvedené nebolo predmetom tohto súdneho konania.

Pokiaľ navrhovateľka namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu vo veci súdom prvého stupňa, pretože zo znaleckého posudku S.. U. nemožno určiť ako sa navrhovateľka cítila, žila, vykonávala činnosti za 10 dní, keď mala ruku v sadre a následný stav poškodeného prsta, odvolací súd poukazuje na § 153 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd rozhoduje na základe skutkového stavu, ktorý vyplynul z vykonaných dôkazov, ako aj z tých skutočností, ktoré akceptoval z prednesov účastníkov. Skutkový základ rozhodnutia sa teda obmedzuje uvedeným ustanovením O.s.p. na skutkový stav, ktorý sa tvorí v sporovom konaní podľa prejednávanej zásady a zásady kontradiktórnosti. Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 120 ods. 1, prvá veta O.s.p.), teda účastníkov súdneho konania ohľadom preukázania vlastných tvrdení zaťažuje dôkazná povinnosť, resp. dôkazné bremeno spojené so zodpovednosťou účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V tomto smere je relevantným, že súd prvého stupňa splnil vo vzťahu k účastníkom poučovaciu povinnosť podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a samotná navrhovateľka, ako aj odporca, uviedli, že nemajú návrhy na dokazovanie. Ak teda účastník mal možnosť súdu predložiť dôkaz a toto neurobil, nemôže byť táto jeho pasivita hodnotená na ujmu toho, aby súd nemohol z vykonaných dôkazov urobiť skutkový záver. Za takéhoto stavu odvoláciu námietku navrhovateľky týkajúcu sa nedostatočne zisteného skutkového stavu hodnotil odvolací súd ako nedôvodnú a nespôsobilú na zmenu správneho rozhodnutia súdu prvého stupňa a jeho záver o odôvodnenej výške nároku navrhovateľky voči odporcovi na náhradu škody na zdraví z titulu bolestného v sume 461,40 Eur a jeho zamietnutí čo do sumy bolestného 3.538,60 Eur

ako nedôvodnej a čo do sumy z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 1.500,- Eur ako škody ničím súdu nepreukázanej, keďže navrhovateľka svoje požiadavky tvrdila, ale nepreukázala a súd svoje zamietavé rozhodnutie v tomto smere opieral o odborné vyjadrenie č. 12/2011 znalca S.. K. U. a jeho zistenie, že poškodenie zdravia navrhovateľky nebolo spojené so sťažením jej spoločenského uplatnenia, preto ho neohodnotil.

Odvolačný súd vyhodnotiac dôvody odvolania navrhovateľky a odporcu, nezistil dôvod na zmenu napadnutého rozsudku, prípadne jeho zrušenie, preto rozsudok súdu prvého stupňa čo do veci samej ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania a súdnom poplatku ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil. Napokon odvolacie dôvody účastníkov konania neobsahovali námietky a pochybnosti o správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu o trovách konania podľa § 150 ods. 1 O. s. p. a súdnom poplatku, pretože odporca žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a titulom plného úspechu mu priznať trovy konania (§ 142 ods. 1 O. s. p.) a neuložiť povinnosť zaplatiť súdny poplatok a navrhovateľka okrem priznania bolestného vo výške 4000,- Eur a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 1500,- Eur požadovala uložiť povinnosť odporcovi zaplatiť súdny poplatok za návrh.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., keď navrhovateľka, ani odporca nemali úspech v odvolacom konaní, pričom náhradu trov odvolacieho konania si uplatnil odporca a navrhovateľka si neuplatnila, preto odvolací súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal aj s poukazom na § 151 ods. 1 O. s. p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.